

Sreda, 5. maj 2010

Pristojnost zakonodajnega pooblastila

P7_TA(2010)0127

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2010 o pristojnosti zakonodajnega pooblastila (2010/2021(INI))

(2011/C 81 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. septembra 2008 s priporočili Komisiji za prilagoditev pravnih aktov novemu sklepu o komitologiji ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. maja 2009 o novi vlogi in pristojnostih Parlamenta pri izvajanju Lizbonske pogodbe ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svojega stališča z dne 24. novembra 2009 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Peti del ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. decembra 2009 o izvajanju člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (KOM(2009)0673),
 - ob upoštevanju pisma z dne 29. januarja 2010, ki ga je predsednik Parlamenta poslal predsedniku Komisije v zvezi s členoma 290 in 291 PDEU,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A7-0110/2010),
- A. ker Lizbonska pogodba potrjuje zakonodajno pooblastilo in v pravni red Unije uvaja hierarhijo predpisov, s čimer je okrepljen demokratični značaj Unije in racionaliziran njen pravni red; ker Lizbonska pogodba uvaja nov koncept zakonodajnega akta z daljnosežnimi posledicami,
- B. ker zakonodajno pooblastilo, kot ga določa člen 290 PDEU, dopušča možnost, da zakonodajalec del svojih pooblastil v zakonodajnem aktu (v nadaljevanju „temeljni akt“) prenese na Komisijo,
- C. ker je prenos pooblastila zahtevno dejanje, pri katerem dobi Komisija nalogo, da izvrši pooblastilo, ki je lastno vlogi zakonodajalca; ker mora zato biti izhodišče pri tehtanju vprašanja o prenosu vedno svoboda zakonodajalca,

⁽¹⁾ UL C 8 E, 14.1.2010, str. 22.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0373.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0083.

Sreda, 5. maj 2010

- D. ker se lahko pooblastilo prenese le za dopolnitev ali spremembo delov zakonodajnega akta, ki jih zakonodajalec ocenjuje kot nebitvene; ker bodo delegirani akti, ki jih bo na tej osnovi sprejela Komisija, nezakonodajni akti splošnega obsega; ker mora temeljni akt izrecno opredeljevati cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje prenosa pooblastila, pa tudi določati pogoje tega prenosa,
- E. ker bodo delegirani akti pomembno vplivali na številna področja; ker je zato zlasti v zvezi z delegiranimi akti nadvse pomembno, da se jih razvije in o njih odloča na povsem pregleden način, ki sozakonodajalcema dejansko omogoča, da demokratično nadzirata Komisiji dodeljena pooblastila, vključno z javno razpravo v Parlamentu, kadar je to potrebno,
- F. ker bi moral biti Parlament Svetu enakopraven glede vseh vidikov pristojnosti zakonodajnega pooblastila,
- G. ker je Lamfalussyjev postopek utrl pot sedanjemu mehanizmu prenosa pooblastila s popolnim nadzorom zakonodajalca; ker izjava št. 39 konference predstavnikov vlad držav članic z dne 23. julija 2007, priložena Lizbonski pogodbi, priznava specifično naravo področja finančnih storitev; ker novi režim za delegirane akte nikakor ne sme spodkopati obstoječih pravic Parlamenta na tem področju, še posebej kar zadeva zgodnje posredovanje dokumentov in informacij,
- H. ker je treba na prenos pooblastil gledati kot na orodje za boljšo pripravo zakonodaje, katere cilj je, da bi bila zakonodaja preprosta ter bi jo bilo mogoče dopolniti in posodobiti brez ponovnih zakonodajnih postopkov, pri čemer pa zakonodajalec vseeno ohrani končno pristojnost in odgovornost,
- I. ker člen 290 PDEU, v nasprotju s pristopom iz člena 291 PDEU o izvedbenih ukrepih, ne vsebuje pravne podlage za sprejetje horizontalnega akta, ki bi določal pravila in splošna načela za prenos pooblastila; ker je zato treba ta pravila opredeliti v vsakem temeljnem aktu posebej,
- J. ker je Komisija odgovarja Parlamentu; ker se je komisar, pristojen za medinstitucionalne odnose in administrativne zadeve, v svoji predstavitvi pred Odborom za ustavne zadeve 18. januarja 2010 zavezal k tesnemu sodelovanju s Parlamentom in bi Komisija na ta način prenesena pooblastila izvrševala v skladu z željami Parlamenta,

Vidiki, ki naj jih opredeljuje temeljni akt

1. meni, da je treba cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje pooblastila v skladu s členom 290 PDEU izrecno in natančno opredeliti v vsakem temeljnem aktu;
2. poudarja, da daje člen 290 PDEU zakonodajalcu svobodo pri izbiri nadzornega mehanizma; meni, da sta dva primera, naštetá v členu 290(2), in sicer nasprotovanje in preklic, zgolj ponazorilna ter da bi se lahko prenos pooblastila podredil tudi drugim načinom nadzora, kot sta na primer izrecna odobritev Parlamenta in Sveta za vsak delegirani akt ali možnost preklica posameznih delegiranih aktov, ki so že v veljavi;
3. je sicer mnenja, da je mogoče primera možnih pogojev iz člena 290(2) PDEU, nasprotovanje in preklic, obravnavati kot najbolj običajna načina nadzora nad Komisijo pri njenem izvajanju prenesenega pooblastila, zato bi ju moral vsebovati vsak temeljni akt;

Sreda, 5. maj 2010

4. meni, da morajo nadzorni mehanizmi, ki jih določi zakonodajalec, spoštovati nekatera splošna načela prava Unije in da morajo še zlasti:

- biti preprosti in lahko razumljivi,
- zagotavljati pravno varnost,
- Komisiji omogočati učinkovito izvajanje prenesenega pooblastila, in
- zakonodajalcu omogočati ustrezen nadzor nad uporabo prenesenega pooblastila;

5. meni, da je uveljavljanje pravice Parlamenta do nasprotovanja nujno pogojeno z njegovo parlamentarno vlogo in kraji dela; meni, da fiksni rok za nasprotovanje, ki bi veljal za vse pravne akte, ni upravičen in da mora biti v temeljnem aktu določen za vsak primer posebej, s čimer se bo lahko upoštevala kompleksnost posamezne zadeve, rok pa mora biti zadosti dolg, da bo omogočal učinkovit nadzor nad prenosom pooblastila, a brez nepotrebnega zavlačevanja uveljavitve nespornih delegiranih aktov;

6. meni, da bi moral biti nujni postopek iz temeljnega akta uveden le za zelo izjemne primere, povezane na primer z varnostnimi vprašanji, zdravjem ali humanitarnimi krizami;

7. meni, da bi lahko veliko večino primerov, pri katerih je potrebno hitro sprejetje delegiranih aktov, na zahtevo Komisije v ustrezno utemeljenih primerih vendarle obravnavali s prožnim postopkom zgodnjega nenasprotovanja Parlamenta in Sveta;

8. vztraja, da je trajanje prenosa pooblastila lahko neomejeno, ob upoštevanju dejstva, da se prenos pooblastila lahko kadarkoli prekliče; vendar meni, da bi pooblastilo z omejenim trajanjem lahko redno podaljševali na izrecno zahtevo Komisije; meni, da se lahko prenos pooblastila podaljša, če ne Parlament ne Svet v predvidenem roku ne nasprotujeta;

9. močno nasprotuje temu, da bi v temeljne akte poleg določb, ki jih že vsebuje člen 290 PDEU, vključili še določbe o dodatnih obveznostih zakonodajalca;

Praktični predpisi

10. meni, da bi bilo določene praktične predpise bolje usklajevati s skupnim dogovorom med institucijami, ki bi bil lahko v obliki medinstitucionalnega sporazuma in bi med drugim zajemal:

- posvetovanje pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov,
- izmenjavo informacij, še zlasti v primeru preklica,
- postopke za posredovanje dokumentov,
- minimalne roke za nasprotovanje Parlamenta in Sveta,
- računanje rokov,
- objavo aktov v *Uradnem listu* na različnih stopnjah postopka;

Sreda, 5. maj 2010

11. poudarja, da mora Komisija pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov:

— zagotoviti zgodnje in stalno posredovanje informacij in dokumentov pristojnim odborom Parlamenta, vključno z osnutki delegiranih aktov in prejetimi prispevki; v ta namen bi se komitološki register lahko uporabljal kot model za boljši digitalni informacijski sistem;

— omogočiti udeležbo Parlamenta na pripravljanih sestankih, izmenjavah mnenj in posvetovanjih;

12. je mnenja, da preglednost, vljudnost in lojalno sodelovanje med institucijami narekujejo, da se pred preklicem izmenjajo informacije, s čimer se zagotovi, da so z možnostjo preklica pravočasno in v celoti seznanjene vse institucije; hkrati ocenjuje, da bi bilo odveč in bi povzročalo zmedo, če bi v temeljne akte poleg splošne zahteve iz člena 296 PDEU, ki velja za vse pravne akte, uvedli še posebno pravno obveznost utemeljitve za sprejetje določenih pravnih aktov;

13. predlaga, naj se minimalni rok za nasprotovanje določi v prihodnjem sporazumu, česar se ne sme razumeti kot omejevanje, temveč le kot minimum, brez katerega bi demokratični nadzor Parlamenta postal neučinkovit; meni, da bi moral biti rok, v katerem se lahko aktu nasprotuje, najmanj dva meseca z možnostjo podaljšanja za nadaljnja dva meseca na pobudo Parlamenta ali Sveta; vendar poudarja, da bi moral biti rok za nasprotovanje odvisen od narave delegiranega akta;

14. poudarja, da je pri sklepanju vsakršnega sporazuma treba upoštevati, da lahko različni roki za nadzor nad delegiranimi akti stečejo šele potem, ko Komisija posreduje vse jezikovne različice, in da morajo ustrezno upoštevati parlamentarne počitnice in volilna obdobja;

15. poudarja, da je pri sklepanju vsakršnega sporazuma treba upoštevati, da so lahko delegirani akti, pri katerih se lahko uveljavlja pravica do nasprotovanja, objavljeni le v Uradnem listu in da začnejo veljati po izteku roka za nasprotovanje, razen v primeru zgodnjega nenasprotovanja; meni, da je izrecna obveznost, po kateri morata Parlament in Svet v vsakem temeljnem aktu objaviti sprejete odločitve o nadzoru nad Komisijo pri njenem izvajanju prenesenega pooblastila, odvečna;

Končne opombe

16. poziva vse svoje odbore, naj izmenjujejo in redno posodablajo najboljšo prakso in vzpostavijo mehanizem za čim bolj usklajeno delovanje Parlamenta v skladu s členom 290 PDEU; poudarja, da mora vsak parlamentarni odbor svoje delo organizirati skladno s svojo posebno naravo in z uporabo pridobljenega strokovnega znanja;

17. naloži upravi Parlamenta, naj s (proračunsko nevtraln) prerazporeditvijo zagotovi sredstva za potrebna nova delovna mesta za ustrezno podporo pri nalogah, ki izhajajo iz člena 290 PDEU; poziva k institucionalnemu pristopu do ocenjevanja upravnih struktur in človeških virov, ki so na voljo za razvoj prenesenih pristojnosti;

18. poziva Komisijo, naj čim prej predstavi zakonodajne predloge za prilagoditev pravnega reda določbam členov 290 in 291 PDEU; v zvezi s členom 290 PDEU meni, da prilagoditev ne bi smela biti omejena le na ukrepe, ki so bili prej obravnavani po regulativnem postopku s pregledom, temveč bi morala veljati za vse ukrepe, ki se uporabljajo splošno, ne glede na postopek odločanja ali komitološki postopek, ki se je uporabljal za njih preden je začela veljati Lizbonska pogodba;

Sreda, 5. maj 2010

19. vztraja, naj bo najpomembnejša prednostna naloga prilagoditev pravnega reda na tistih področjih politike, kjer se pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe ni uporabljal postopek soodločanja; poziva, naj se ta področja obravnavajo od primera do primera na način, da se zagotovi, da se zlasti vsi ukrepi splošnega obsega, ki so se do zdaj sprejemali v skladu s členoma 4 in 5 Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾, opredelijo kot delegirani akti;

20. meni, da je treba za celovito ohranitev pristojnosti zakonodajalca posebno pozornost nameniti ustrezni uporabi členov 290 in 291 PDEU ter praktičnim posledicam sklicevanja na en ali drug člen, pa naj bo to med zgoraj omenjeno prilagoditvijo ali pri obravnavi predlogov po rednem zakonodajnem postopku; vztraja, da imata sozakonodajalca moč odločiti, ali naj se zadeve, ki so bile že sprejete v regulativnem postopku s pregledom, sprejmejo v skladu s členom 290 PDEU ali po rednem zakonodajnem postopku;

*

* *

21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Strateški cilji in priporočila za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018

P7_TA(2010)0128

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2010 o strateških ciljih in priporočilih za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018 (2009/2095(INI))

(2011/C 81 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. januarja 2009 o strateških ciljih in priporočilih za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018 (COM(2009)0008) „(v nadaljevanju: sporočilo o pomorski prometni politiki EU do leta 2018)“,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2007 o celostni pomorski politiki za Evropsko unijo (COM(2007)0575),
 - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A7-0114/2010),
- A. ker evropski lastniki ladij pomembno prispevajo k evropskemu gospodarstvu, vendar morajo biti konkurenčni v globalnem okolju,
- B. ker so strukturni in celoviti ukrepi za zaščito in razvoj uspešnega pomorskega sektorja v Evropi pomembni in bi morali okrepiti konkurenčnost v pomorskem prometu in sorodnih sektorjih ter biti skladni z zahtevami trajnostnega razvoja in poštene konkurence,